

ת"פ 40681/10/17 - מדינת ישראל נגד מלקו טדסה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 40681-10-17 מדינת ישראל נ' טדסה

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מלקו טדסה

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד ראופה קאסם

ב"כ הנאשם: עו"ד עאטף פרחאט

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש. ביום 24.3.16 סמוך לשעה 04:00 בילה הנאשם את חג הפורים יחד עם חבריו ב"סוהו בר" והם שתו משקאות משכרים. שמשון בינה בילה אף הוא במקום עם חברו דוד, וגם הם שתו משקאות משכרים. במהלך הבילוי יצא שמשון אל מחוץ למסבאה, פנה למספר צעירות ששהו במקום ודיבר עמן. הן חשו כי הוא מטריד אותן, אמרו לו כי אינן מעוניינות שידבר איתן וביקשו ממנו לחדול. משסירב, הודיעו לו כי יקראו לנאשם. הצעירות פנו לנאשם וביקשו ממנו שיפנה לשמשון ויבקש ממנו להתרחק מהן. הנאשם פנה לשמשון וביקש ממנו שיתרחק מהצעירות. בעקבות כך התפתח דין ודברים, במהלכו איים שמשון על הנאשם שיפגע בו. הנאשם ביקש משמשון שיתלווה אליו לצד. השניים החלו להתרחק מהמקום והתפתח ביניהם ויכוח, שבמהלכו ניגשה אליהם אחת הצעירות, וביקשה מהנאשם שלא לתקוף את שמשון. הנאשם הרגיע אותה, הוביל אותה חזרה למקום שבו עמדו חברותיה, ושמשון התרחק מן המקום עד שהנאשם לא ראה אותו עוד. הנאשם ניסה לברר עם אחרים לאן הלך שמשון, ולפתע הבחין בו כשהוא יחד עם דוד וניגש אליו. הנאשם היכה את שמשון במכת אגרוף בפניו, הפיל אותו לקרקע בעט בראשו והטיח בו פעמיים כיסא באזור הכתף והצוואר ובגבו. דוד ואחרים הפרידו ביניהם, ולאחר מכן דוד סייע לשמשון ולקח אותו הביתה. כתוצאה מהמעשים נגרמה לשמשון המטומה גדולה סמוך לעינו הימנית והמטומה בלחיו השמאלית.

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני לפיו כתב האישום תוקן. הוסכם כי הנאשם יודה במיוחס לו ויורשע. לא נערך הסדר לעניין העונש. עם זאת הצדדים הסכימו על עובדות נוספות כדלקמן: לאחר האירוע המתואר בכתב האישום המתוקן, חברו של שמשון, דוד, הפריד בין הנאשם לשמשון ולקח את שמשון לביתו שבסמוך לכיכר הדודקה, שם

שטף את פניו והשכיב אותו במיטה אשר סידר עבורו. מספר דקות לאחר מכן, כאשר דוד היה במקלחת, יצא שמשון מהמיטה, לקח אקדח, שאותו החזיק ברישיון מתוקף עבודתו כמאבטח, הכניס את האקדח לתחתוניו ויצא מן הבית בחיפוש אחר הנאשם. שמשון הלך לרחוב יפו לכיוון העירייה, ובדרך פנה לאנשים ושאל "איפה הוא, איפה הוא" וכן- "איפה הבחור עם החולצה האדומה". כשהגיע שמשון סמוך לרחוב יפו 41 ראה את הנאשם, הוציא את האקדח, רץ לעברו וירה לכיוון רגלו שניים או שלושה כדורים. הנאשם החל לברוח בצליעה, נפל לקרקע ושמשון שב וירה בו פעמיים נוספות כשהנאשם על הקרקע. בשלב זה תפסו עובדי אורח את שמשון ולקחו את האקדח מידיו. כתוצאה ממעשים אלה נגרם לנאשם פצע ירי בירך מידיאלי ואחורי ויציאה לטרלי דיסטאלי, אשר גרם לשיתוק מלא של עצב השת, אשר הצריך טיפול בסד קשיח ואשפוז בבית חולים למשך מספר ימים.

3. בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירי מבחן אשר עקבו אחר הניסיונות לשלבו בטיפול.

תסקיר מיום 21.1.19 מלמד כי הנאשם הוא בן 24, רווק, מתגורר בשכירות ועובד כמוכרן בחנות צעצועים מזה מספר חודשים. הנאשם עלה לארץ מאתיופיה עם משפחתו כשהיה בן 7, ומתאר קשר תקין עם בני המשפחה. שירות המבחן התרשם כי בני משפחתו מנסים לספק לו מענים רגשיים ותמיכה, אך הוא מתקשה להיעזר בהם ורואה עצמו כגורם התומך בהם. הנאשם סיים 12 שנות לימוד בבית ספר מקצועי, אך לא קיבל תעודת מכוני רכב, הגם שהשלים את הלימודים, בשל קשיים בירוקרטיים. הנאשם גויס לצבא כנער מקא"מ, שירת שירות חלקי, ולדבריו שוחרר על רקע בעיות ת"ש. מגיל צעיר עבד הנאשם בעבודות מזדמנות בשל מצבה הכלכלי הירוד של המשפחה ורצונו לסייע לה. לפני שלוש שנים, במהלך הקטטה עם המתלונן נורה פעמיים ברגלו על ידי המתלונן ונפצע, עבר הליך שיקום ארוך, שהקשה על תפקודו התקין, הגביל את תנועתו וגרם לו לתלות כלכלית ופיזית בבני משפחתו. פציעתו גרמה לו לכאב פיזי ממנו סובל עד היום, לחרדות ולנדודי שינה. הנאשם ניסה לקבל הכרה מהמוסד לביטוח לאומי, אך חדל בשל הקושי להתמודד עם הבירוקרטיה.

הנאשם נחשף לשתיית אלכוהול בצעירותו, בעת שהתגורר בפנימייה, ומאז נהג לצרוך כמויות גדולות של אלכוהול. כיום הוא מבין את הסכנה הטמונה בשתייה מופרזת והמעט מאוד בכמויות השתייה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם הוא צעיר שבעבר, מתוך רצון לייצר שייכות ונראות בקרב קבוצת השווים, נהג באופן שולי וביצע עבירות פליליות, אך לאחר פציעתו, עבר תהליך של התבגרות שגרם לו לייצר אורח חיים תקין, יצרני וחיוני. לצד זאת ישנה התרשמות מפאסיביות וקושי לעשות שינוי בחייו, מטשטוש של קשיים וממעצורים רגשיים המקשים עליו להיעזר בגורמי הטיפול.

לנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות אלימות ונהיגה ללא רישיון ובעקבותיהן הוא נמצא בקשר עם שירות המבחן, וחרף קשיים, הצליח לשתף פעולה במידה מסוימת עם גורמי הטיפול. ביחס לתיק הנוכחי תיאר כי קללות ונאצות על בני משפחתו מצד המתלונן גרמו לו לאבדן עשתונות ולאלימות כלפי המתלונן. קצינת המבחן התרשמה כי בשל פציעתו שנגרמה בהמשך, הוא התקשה להביע אמפתיה כלפי המתלונן, והתקשה לבחון את התנהלותו בעבירה. הנאשם אמר כי כיום מודע לטריגרים שגורמים לו להגיב בתוקפנות, נמנע מאלימות ומתרחק מקטטות וויכוחים. עם זאת קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם עסוק בהישרדות יומיומית ומטשטש קשיים. הוא מתקשה להתמודד עם רגשותיו, אך מביע רצון לקיום אורח חיים נורמטיבי. הוא הביע רצון מילולי לקבל מענה טיפולי, אך לא הגיע לראיון שנקבע לו לצורך קבלה לקבוצה טיפולית. לאור התנהלותו וניסיון העבר התלבט שירות המבחן ביחס להמלצתו, ואולם לנוכח גילו הצעיר של הנאשם והעובדה שלראשונה בחייו מדווח על שיפור בתחושותיו האישיות ומצליח לשמור על רציפות תעסוקתית, ולנוכח

החשיבות שראה שירות המבחן בהמשך תפקוד תקין בתחום התעסוקה, הומלץ להימנע מלגזור על הנאשם עונש מאסר ולו בעבודות שירות ותחת זאת הומלץ לגזור עליו 200 שעות שירות לתועלת הציבור לצד מאסר מותנה.

4. שמיעת הטיעונים לעונש נדחתה על מנת לאפשר לנאשם ולשוב ולהציג לפני שירות המבחן עמדתו ביחס לטיפול. תסקיר משלים מיום 27.2.19 מלמד כי הנאשם זומן בפעם השלישית לראיון קבלה לקבוצה והתבקש להתחיל השתתפותו ביום 4.2.19, אך לא הגיע למפגש זה ולא למפגש שלאחריו, וטען כי איבד את פרטי הקבוצה. הוא הגיע למפגש אחד ולאחריו לא הגיע עוד, וטען כי הדבר נבע ממצב רפואי דחוף, אך הוסיף כי מעוניין לקבל טיפול. שירות המבחן, אשר נוכח כי הנאשם מתקשה לגייס כוחות להתמדה בטיפול ביקש לדחות את שמיעת הטיעונים לעונש בארבעה חודשים על מנת לאפשר לנאשם להתבסס בקבוצה הטיפולית ולעמוד באחריות הכרוכה בכך.

לאחר התלבטות, נדחה הדיון לפרק זמן בן חודש ימים בלבד, כדי לבחון האם הנאשם אמנם מתמיד בטיפול.

5. ביום 27.3.19 מסר שירות המבחן הודעת עדכון, לפיה הנאשם הגיע לכל המפגשים שהתקיימו מאז הדיון האחרון, וכי הטיפול צפוי להסתיים בתוך מספר ימים מסיבות הקשורות למנחות הקבוצה. במפגשים שבהם התייצב הנאשם התקשה להתחבר לתכני הקבוצה ולשתף פעולה, אך ההתרשמות היא שישנה חשיבות להמשך הטיפול. הוצע לנאשם טיפול פרטני והגם שהביע נכונות ראשונית לכך, שירות המבחן העריך כי מדובר במוטיבציה חיצונית בעיקרה. עם זאת, לנוכח ההתרשמות כי ההליך הפלילי מהווה עבור הנאשם גורם מדרבן להתמדה בטיפול ולאור התרשמות מקשיים רגשיים עמוקים שאינם מטופלים, שב שירות המבחן על המלצתו לדחיית הטיעונים לעונש למשך ארבעה חודשים על מנת לאפשר לנאשם להתבסס בטיפול. המלצתו של שירות המבחן התקבלה והדיון נדחה.

6. תסקיר משלים מיום 8.7.19 מלמד כי הטיפול בו שולב הנאשם הסתיים בטרם עת, בשל עזיבת המטפלת. במהלך שלושת חודשי הטיפול פיתח הנאשם אחריות ומחויבות לתהליך הטיפול וביקש להעלות את תדירות המפגשים. נראה היה כי הוא מצוי בתחילת דרכו של תהליך העמקה והתמודדות עם קשיים, הצליח להיפתח וחש כי הטיפול מסייע לו להתמודד עם חוויות רבות מעברו. הקשר שפיתח עם המטפלת היה משמעותי עבורו, הוא הביע צער על סיום הטיפול ולצד זאת הסתייגות ממעבר לגורם טיפולי אחר. בנוסף הביע הנאשם עייפות מהימשכות ההליך הפלילי ורצון לסיים עמו ולהתקדם בחייו. הנאשם הביע נכונות לרצות מאסר קצר בעבודות שירות על מנת לשלם את חובו לחברה ולהתקדם בחייו. שירות המבחן ציין לטובה את הצלחת הנאשם להתמסר להליך הטיפול ולהתמיד בו, בפרט על רקע ניסיונות קודמים שכשלו. לאור חשיבות הקשר עם שירות המבחן הומלץ לגזור על הנאשם צו מבחן פיקוחי וכן מאסר קצר בעבודות שירות.

7. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין עשרה לעשרים חודשי מאסר בפועל, וביקשה לגזור על הנאשם ארבעה- עשר חודשי מאסר בפועל, להפעיל בחופף את עונש המאסר המותנה שתלוי ועומד נגדו וכן לגזור עליו מאסר מותנה. בטיעוני המאשימה הודגשו הערכים המוגנים באמצעות העבירה שביצע הנאשם, מידת הסכנה שמשקפה ממעשיו, הפגיעה שגרם והעובדה כי האירוע היה מתמשך ואפשר לנאשם מספר הזדמנויות לחדול מהריב עם המתלונן ומהאלימות שהפגין כלפיו. המאשימה תמכה עמדתה העונשית בפסיקה וטענה כי מעשי האלימות שביצע המתלונן כלפי הנאשם הם בבחינת נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה המצדיקות הקלה מסוימת עם הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

8. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצתו האחרונה של שירות המבחן, לגזור על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות ולהפעיל את המאסר המותנה בחופף לו, בין אם כעונש המצוי בתחתית מתחם העונש ההולם, ובין אם בדרך של סטייה לקולא מהמתחם משיקולי שיקום. ב"כ הנאשם טען כי האלימות שהפעיל הנאשם אינה מצויה ברף הגבוה של מעשי האלימות, הדגיש את נטילת האחריות מצד הנאשם על מעשיו כבר משלב חקירתו במשטרה ואת המחיר הכבד ששילם הנאשם, שהיה קורבן לירי של המתלונן מיד לאחר האירוע נושא כתב האישום. עוד הדגיש ב"כ הנאשם את העובדה כי חרף הקשיים, הנאשם הצליח ליצור קשר מיטיב עם גורמי הטיפול ולהיתרם ממנו, ואת העובדה כי מאז האירוע הנאשם הצליח להימנע ממעורבות פלילית נוספת, הגם שלא גדל בתנאים אופטימליים. ב"כ הנאשם טען כי גזירת עונש של מאסר בפועל תחבל בהישגים שהשיג הנאשם במאמץ רב במסגרת הטיפול.

9. הנאשם בכה כאשר שמע את קרוב משפחתו, אברהם וונדימלך מעיד לזכותו, אך לא ביקש להוסיף דבר.

מתחם העונש ההולם

10. העבירה שביצע הנאשם נועדה להגן על שלמות הגוף ותחושת הביטחון האישי של אדם.

11. הנאשם לא תכנן מראש להתעמת עם המתלונן, ופנה אליו רק בשל כך שנחלץ לעזרתו של הנערות שביקשו את עזרתו אל מול המתלונן שהטרידן. עם זאת, הנאשם והמתלונן עזבו את המקום, וניתן היה לסיים את הויכוח ביניהם בכך, ואף לאחר השלב שבו אחת הנערות הפרידה ביניהם והמתלונן עזב את המקום. ברם, הנאשם לא ויתר, וחש לחפש את המתלונן גם לאחר שזה נעלם מעיניו, לאחר שניסה לברר לאן פנה. יוזמה זו מלמדת על תכנית עבריינית של הנאשם, וניתן לומר כי לכל הפחות משלב זה, הנאשם תכנן לתקוף את המתלונן ולהכותו.

12. הנאשם היכה את המתלונן במכת אגרוף והפילו אל הארץ, אך לא הסתפק בכך ובעט בראשו של המתלונן כששכב על המדרכה, ולאחר מכן אף נטל כיסא והכה באמצעותו במתלונן, אשר במצב שבו היה, ספק אם היה בידו להגן על עצמו או לברוח מן המקום.

13. מעשי האלימות שביצע הנאשם הם חמורים מאד. עם זאת, הגם שלא ניתן להקל ראש בחבלות שנגרמו למתלונן, יש לומר כי שימוש בכיסא כנשק קר לצורך תקיפתו של אדם המוטל על הקרקע, עשויה הייתה לגרום לחבלות קשות וחמורות יותר, לנכות ואף למוות.

14. הנאשם ביצע את מעשי האלימות כלפי המתלונן לאחר ששתה אלכוהול, שהוא גורם המפחית עכבות. עובדה זו היא נסיבה מחמירה, שכן יש בה כדי להעצים את הסכנה הנשקפת מהנאשם, להכהות את תחושת הפחד שחש לנוכח עימות פיזי עם אדם אחר, להגביר את התעוזה ולמנוע מהנאשם להבין את התוצאות החמורות שעשויות להיות למעשיו.

15. בחינת רמת הענישה הנוהגת בפסיקה מלמדת כי בגין מעשי אלימות, דוגמת זה שביצע הנאשם תוך שימוש בנשק

קר וגרימת חבלה לקורבן, נגזרו ככלל עונשים הכוללים רכיב מהותי של מאסר בפועל. ראו למשל רע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 28.10.12); רע"פ 4968/14 **פייבושנקו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 17.7.14); ת.פ. (י-ם) 38500-06-17 **מדינת ישראל נ' אמרזיאן** (11.12.18), הפסיקה הנזכרת שם ופסק הדין בערעור עליו בעפ"ג (י-ם) 60314-01-19 **אמרזיאן נ' מדינת ישראל** (27.3.19); ע"פ (י-ם) 53061-02-13 **נתן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 30.5.13).

16. לנוכח האמור לעיל מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין שישה לשמונה- עשר חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ובמקרים המתאימים, גם פיצוי למתלונן. נסיבות ביצוע העבירה ותוצאותיה אינן מאפשרות לקבוע מתחם עונש הולם הכולל בתוכו גם מאסר בעבודות שירות.

העונש המתאים לנאשם

17. הנאשם בן 24 שקלתי לזכותו את הודאתו בכתב האישום שהיה בה חיסכון בזמן שיפוטי.

18. משקל של ממש יינתן לעובדה כי זמן קצר לאחר ביצוע העבירה, הנאשם היה קורבן בעצמו לתקיפה חמורה שתקף אותו המתלונן, אשר יצא מביתו לחפש את הנאשם כשהוא חמוש באקדח, ירה בו מטווח קצר ופצע אותו ברגליו. עובדות אלה, הגם שהן בעלות משמעות רבה, אין הן נסיבות הקשורות לביצוע העבירה, אלא מתייחסות לנזק שנגרם לנאשם כתוצאה מביצוע העבירה, ועל כן אין בכוחן להשפיע על קביעת מתחם העונש ההולם, אלא על קביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם.

19. מובן כי לא ניתן להשלים עם עשיית דין עצמית מצד המתלונן, ואולם מנגד לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם "נענש" על מעשיו בדרך מוחשית וכואבת, גם מידי המתלונן.

על רקע זה, ניתן גם להבין את הקושי של הנאשם לחוש אמפטיה למתלונן, ולא אשקול עובדה זו לחובתו, ובהתחשב במעשיו של נפגע העבירה לאחר האירוע, יש להימנע גם מלגזור לזכותו פיצוי.

20. לנאשם שתי הרשעות קודמות. האחת בעבירות אלימות שבוצעו בשנת 2012 ובגינן נגזרו עליו ביום 9.3.16 עונשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס. ההרשעה השנייה בעבירת רכוש שבוצעה בשנת 2015, ובגינה נגזרו עליו עונשי שירות לתועלת הציבור, צו מבחן ומאסר מותנה.

21. הנאשם ביצע את העבירה בתיק הנוכחי ימים ספורים בלבד לאחר שנגזר עליו עונש המאסר המותנה על עבירות אלימות. בנסיבות אלה, ככלל, ראוי היה להפעיל את עונש המאסר המותנה במצטבר לעונש שייגזר. עם זאת, המאשימה עתרה להפעלת המאסר המותנה בחופף לעונש שייגזר, ולא אחמיר עם הנאשם מעבר לכך.

22. שמיעת הטיעונים לעונש בעניינו של הנאשם נדחתה למשך פרק זמן לא מבוטל, כדי לאפשר לו להשתלב בהליכים

טיפוליים. עם זאת, לאורך תקופה ארוכה, הנאשם לא השכיל לנצל את היד שהושטה לו, לא שיתף פעולה עם הטיפול, ולרוב אף נמנע מלהגיע אליו. אמנם, בשלושת החודשים שקדמו לשמיעת הטיעונים לעונש הצליח הנאשם לעשות כברת דרך טיפולית מסוימת, ואולם משזו נקטעה, מסיבות שאינן תלויות בו, סירב להמשיך בטיפול שהוצע לו וביקש להפסיק את הטיפול ולסיים את ההליך הפלילי. כאן המקום לציין, כי שירות המבחן התרשם מקיומה של נזקקות טיפולית משמעותית, ומובן כי הנאשם מצוי אך בראשית הדרך, שבה אין הוא מוכן להמשיך ולצעוד. אף צו המבחן שהציע שירות המבחן לגזור, לא נועד להיות צו טיפולי כי אם צו פיקוחי.

בנסיבות אלה, הגם שהנאשם הצליח לשתף פעולה עם הטיפול למשך זמן קצר, ואף הצליח להימנע ממעורבות פלילית נוספת בזמן שחלף מאז ביצוע העבירה, לא ניתן לשווח במונחי שיקום ואף לא במונחים של ציפייה סבירה לשיקום מוצלח, וממילא לא קיימת הצדקה לסטייה לקולא ממתחם העונש ההולם.

23. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ובפרט לנוכח המשקל שניתן למעשיו של המתלונן לאחריה, מחייבות לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, סמוך לתחתית המתחם.

24. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שבעה חודשי מאסר בפועל. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 3.11.19 בשעה 10:00 בבית המעצר ניצן ברמלה. הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336.

ב. עונש המאסר המותנה בן שלושה חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 55404-12-12 של בית משפט השלום לנוער בירושלים ביום 9.3.16 יופעל בחופף לעונש המאסר שנגזר.

בסך הכל ירצה הנאשם שבעה חודשי מאסר בפועל.

ג. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ד. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון.

25. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

26. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ח אלול תשע"ט, 18 ספטמבר 2019, בנוכחות הצדדים.